Lietas Nr. C40113912

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2016. gada 27.septembrī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Z.Zaiceva
tiesneši L.Vēbere un L.Kraule
ar sekretāri E.Mazo

izskatīja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā civillietu /persona E/, /persona F/, /persona G/, /persona H/, /persona I/, /persona J/, /persona K/ prasībā pret /persona L/, /persona M/, /persona N/, /persona O/, /persona P/, /persona R/, /persona S/, /persona T/,/persona U/, /persona V/, /persona Z/ un mednieku biedrību "Rinda" par biedrības dalībnieku sapulču lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem, sakarā ar prasītāju apelācijas sūdzību par Ventspils tiesas 2015. gada 16.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 4.jūlijā /persona E/, /persona F/, /persona G/, /persona H/, /persona I/, /persona J/, /persona K/ cēluši tiesā prasību pret /persona L/, /persona M/, /persona N/, /persona O/, /persona P/, /persona R/, /persona S/, /persona T/, /persona U/, /persona V/, /persona Z/ un mednieku biedrību "Rinda", lūdzot atzīt, ka /persona L/, /persona M/, /persona N/, /persona O/, /persona P/, /persona R/, /persona S/, /persona T/, /persona U/, /persona V/, /persona Z/, nav Mednieku biedrības "RINDA" (iepriekšējais nosaukums Sporta šaušanas un mednieku biedrība „RINDA") biedri; atzīt par spēkā neesošām Mednieku biedrības "RINDA" (iepriekšējais nosaukums Sporta šaušanas un mednieku biedrība „RINDA") biedru sapulces un tajās pieņemtos lēmumu saskaņā ar sekojošiem protokoliem:

1. 17.03.2012.g. biedrības „RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.1;
2. 07.04.2012.g. biedrības „RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.2;
3. 02.05.2012.g. biedrības „RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.3;
4. 10.05.2012.g. biedrības „RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.4;
5. 25.05.2012.g. biedrības „RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.5;
6. 28.05.2012.g. biedrības „RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.6;
7. 29.05.2012.g. biedrības "RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.7;
8. 30.05.2012.g biedrības "RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.8;
9. 11.06.2012.g.biedrības "RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.14.

Prasītāji lūguši uzlikt par pienākumu LR Uzņēmumu reģistram Biedrību un nodibinājumu reģistrā attiecībā uz Mednieku biedrību "RINDA" veikt ierakstu ar kuru anulēt 03.04.2012., 31.05.2012., 11.06.2012. ierakstus par valdes /persona L/, /persona M/ un /persona N/ sastāvā iecelšanu.

Ar Ventspils tiesas 2015. gada 16.novembra spriedumu prasība noraidīta pilnā apmērā. No katra prasītāja par labu mednieku biedrībai "RINDA" piedzīti ar lietas vešanu saistītie izdevumi par ekspertīzes veikšanu 45,03 EUR apmērā, par labu valstij izdevumi par tiesas pavēstu un paziņojumu nosūtīšanu 13,55 EUR.

Tiesa atzinusi, ka prasību daļā par biedru statusu attiecībā pret atbildētājiem /persona M/, /persona L/, /persona N/ un /persona O/ prasītāji cēluši apzināti nepamatoti un nepatiesi. Tiesa norādījusi, ka šāds secinājums izriet no pašu prasītāju (viena atsevišķi vai vairāku kopīgi) parakstītiem dokumentiem. Tā, pašu prasītāju organizētās sapulces 17.03.2012., kad prasītāji atstāja atbildētāju sasauktās sapulces telpas, protokolā šie atbildētāji norādīti kā biedri, kuri sapulcē nepiedalījās. Biedru reģistros, ko 24.12.2005. un 24.12.2007. sastādījuši un parakstījuši tā laika valdes locekļi un prasītāji šajā lietā /persona E/ un /persona G/, atbildētāji /persona M/, /persona L/, /persona N/ un /persona O/norādīti kā Sporta šaušanas un mednieku biedrības "Rinda" biedri. Visi šie dokumenti iesniegti LR Uzņēmumu reģistrā un pievienoti biedrības lietai. Bez tam minētie atbildētāji maksājuši biedra naudu. Tiesa atzinusi, ka pie šādiem apstākļiem ir pilnībā pierādīts, ka atbildētāji /persona M/, /persona L/, /persona N/ un /persona O/ vismaz no 2003.gada ir biedrības biedri un prasītājiem tas bija zināms.

Arī attiecībā uz atbildētāju /persona P/ tiesa atzinusi, ka lietas materiālos ir pietiekami pierādījumi tam, ka viņš bijis biedrības biedrs pirms 17.03.2012. Tiesa norādījusi, ka par to liecina gan liecinieku liecības, gan arī tas apstāklis, ka /persona P/ regulāri medību dokumentos norādīts kā medību vadītājs. Bez tam, arī prasītāja /persona E/ 2006.gada 4.aprīlī sastādītā biedru sarakstā /persona P/ norādīts kā biedrs, norādot arī viņa mednieku apliecības numuru.

Attiecībā uz pārējo atbildētāju - /persona R/, /persona S/, /persona T/, /persona U/, /persona V/, /persona Z/ - biedra statusu tiesa konstatējusi, ka

prasības pieteikumā nav norādīts datums, uz kuru būtu jāatzīst, ka šīs personas nav mednieku biedrības biedri. Tiesa secinājusi, ka apstrīdētajā sapulces protokolā 17.03.2012., šīs personas nav norādītas kā biedrības biedri un viņi nav piedalījušies lēmumu pieņemšanā, līdz ar ko viņu biedru statusa esamība vai neesamība šajā laikā nekādā veidā neietekmē sapulcē pieņemtos un prasītāju apstrīdētos lēmumus. Tiesa novērtējusi, ka no ārkārtas kopsapulces protokola redzams, ka 2012.gada 17.marta sapulcē par biedriem uzņemti /persona R/, /persona S/, /persona T/, /persona U/, /persona V/, bet 2012.gada 7.aprīļa sapulcē par biedru uzņemts /persona Z/.

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka prasība daļā par lūgumu atzīt, ka atbildētāji nav mednieku biedrības "Rinda" biedri, ir noraidāma.

Tiesa atzinusi, ka nav pamatots prasītāju mēģinājums pierādīt atbildētāju biedra statusa neesamību ar kases dokumentiem, jo šie dokumenti atradušies tikai un vienīgi prasītāju (konkrēti, /persona F/) rīcībā, nav bijuši iesniegti nekādās iestādēs vai institūcijās, kur tie būtu bijuši reģistrēti vai uzskaitīti. Bez tam, šie kases dokumenti neatbilst citiem pierādījumiem lietā, piemēram, tie neatbilst pašu prasītāju sagatavotajai bilancei par 2003.gadu un tās pielikumiem, kas iesniegti Uzņēmumu reģistrā. Tiesa norādījusi, ka šo dokumentu ticamību neapliecina arī liecinieku liecības.

Tiesa atzinusi, ka nav pamatoti arī prasītāju argumenti, apstrīdot atbildētāju biedru statusu, par to, ka atbildētāji nevar uzrādīt rakstiskus sapulču lēmumus par viņu uzņemšanu biedrībā, jo tieši prasītāji (/persona E/, /persona G/ un liecinieks /persona AD/) bijuši biedrības vadībā gan valdes darbības termiņa laikā, gan arī pēc tam līdz 17.03.2012., reāli pārvaldot biedrību un tieši šiem prasītājiem bija jānodrošina rakstisku lēmumu sagatavošana, ko, kā apliecināja visi uzaicinātie liecinieki, prasītāji nav darījuši.

Tiesa norādījusi, ka tas, ka prasītāji, kuri bija biedrības valdē, nav pienācīgi pildījuši savus pienākumus, nevar radīt negatīvas sekas atbildētājiem, kuri nevarēja ietekmēt prasītāju rīcību un kuriem līdz prasības celšanai tiesā nebija nekādas šaubas par to, ka viņi ir biedrības biedri.

Tiesa secinājusi, ka tā kā tiek atzīts par pierādītu, ka atbildētāji /persona M/, /persona L/, /persona N/, /persona O/, /persona P/ bija biedrības biedri pirms 17.03.2012. sapulces sasaukšanas, tad tieši šādā kontekstā arī jāvērtē prasījums jautājumā par 17.03.2012. sapulces sasaukšanu un norisi.

Tiesa norādījusi, ka saskaņā ar Biedrību un nodibinājumu likuma 36.pantu valde sasauc biedru sapulci saskaņā ar likumā vai statūtos noteikto kārtību likumā vai statūtos noteiktajos gadījumos vai tad, ja biedru sapulces sasaukšana nepieciešama biedrības interesēs. Valde nekavējoties (bez vainojamas vilcināšanās) sasauc biedru sapulci, ja to rakstveidā, norādot sasaukšanas iemeslu, prasa ne mazāk kā viena desmitdaļa biedru un ja statūtos nav noteikts mazāks biedru skaits. Ja valde nesasauc biedru sapulci, pamatojoties uz šā panta otro daļu, biedri, kuri prasa sapulces sasaukšanu, var patstāvīgi sasaukt biedru sapulci, ievērojot noteikto sapulces sasaukšanas kārtību.

Tiesa atzinusi, ka virkne lietas materiālos esošo pierādījumu apliecina, ka biedrības biedriem, t.sk. prasītājiem, bija savlaicīgi paziņots par ārkārtas sapulces sasaukšanu, tās norises vietu un laiku. To, ka Biedrības biedriem, t.sk., prasītājiem, bija zināms par sapulci apliecina arī tas, ka Biedrības biedri, izņemot /persona I/, norādītajā laikā ieradās, bet sapulcē piedalīties atteicās. Attiecībā uz /persona I/ lietas materiālos ir pierādījumi tam, ka viņš dalībai 17.03.2012. sapulcē bija izdevis pilnvaru /persona E/. Pie šādiem apstākļiem redzams tas, ka Biedrības biedriem bija iespēja piedalīties sapulcē un ietekmēt tajā pieņemtos lēmumus, bet prasītāji šīs tiesības izmantot nevēlējās un sapulces norises vietu atstāja.

Tiesa atzinusi, ka no 17.03.2012. protokola redzams, ka tajā piedalījusies vairāk kā puse no Biedrības biedriem, līdz ar ko sapulce bijusi lemttiesīga (atbilstoši Biedrību un nodibinājumu likuma 37.pantam) , t.sk, tiesīga ievēlēt valdi, ko tā arī izdarīja.

Tiesa pamatojusies uz Biedrību un nodibinājumu likuma 45.panta pirmo un sesto daļu, kā arī norādījusi, ka saskaņā ar Biedrību un nodibinājumu likuma 15.pantu Reģistrā ieraksta ziņas (...) valdes locekļu vārdu, uzvārdu, personas kodu (ja tāda nav, — dzimšanas datumu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un institūciju, kas dokumentu izdevusi), norādot, vai viņiem ir tiesības pārstāvēt biedrību vai nodibinājumu atsevišķi vai kopīgi. Saskaņā ar šī paša likuma 16.pantu Reģistra iestādei iesniedzami dokumenti, kas pamato ieraksta izdarīšanu reģistrā (15.pants) un to grozījumus, kā arī citi likumā noteiktie dokumenti (95.panta ceturtā daļa). Reģistra iestādei iesniedz attiecīgā dokumenta oriģinālu vai tā attiecīgi apliecinātu kopiju. Savukārt likuma 21.pants nosaka, ka ziņas, uz kuru pamata izdarāmi jauni ieraksti reģistrā, kā arī likumā noteiktie dokumenti iesniedzami reģistra iestādei 14 dienu laikā no attiecīgā lēmuma pieņemšanas dienas, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

Tiesa norādījusi, ka apstrīdētajā sapulcē pieņemtais lēmums par valdes ievēlēšanu likumā noteiktajā kārtībā un termiņā ticis iesniegts Reģistra iestādē, kas izdarījusi attiecīgu ierakstu 2012.gada 3.aprīlī, un tiesa atzinusi, ka ar iepriekš minētajiem pierādījumiem pierādīts, ka apstrīdētā 17.03.2012. sapulce bija sasaukta likumīgi un tās norise atbilda likuma un statūtu prasībām, līdz ar ko tajā pieņemtie lēmumi atzīstami par tiesiskiem, bet prasība par tās atzīšanu par spēkā neesošu ir noraidāma.

Attiecībā uz prasību daļā par pārējiem apstrīdētajām sapulcēm, tiesa norādījusi, ka atzīst par likumīgu pirmo - 17.03.2012. - sapulci un tajā pieņemtos lēmumus, līdz ar to par tiesiskām atzīstamas arī turpmākās šajā prasībā apstrīdētās sapulces, jo no lietas materiāliem redzams, ka šīs sapulces sasaukusi 17.03.2012. ievēlētā valde likumā noteiktajā kārtībā. Paziņojumi par sapulču sasaukšanu nosūtīti Biedrības biedriem, atsevišķi informējot biedrus, par kuru izslēgšanu no Biedrības plānots lemt biedru kopsapulcē, un aicinot viņus piedalīties izziņotajās sapulcēs. Tiesa norādījusi, ka tas, ka prasītāji nav izmantojuši savas tiesības un nav piedalījušies sapulcēs, nepadara šīs sapulces un tajās pieņemtos lēmumus par prettiesīgiem, līdz ar to tiesa atzinusi, ka prasība daļā par 07.04.2012., 02.05.2012., 10.05.2012., 25.05.2012., 28.05.2012., 29.05.2012., 30.05.2012. un 11.06.2012. sapulču un tajās pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem ir noraidāma.

Tāpat tiesa atzinusi, ka noraidāma ir prasība daļā par pienākumu uzlikt LR Uzņēmumu reģistram Biedrību un nodibinājumu reģistrā attiecībā uz Mednieku biedrību "RINDA" veikt ierakstus, jo sapulcēs pieņemtie lēmumi atzīti par tiesiskiem. Tiesa arī norādījusi, ka ar tiesas spriedumu nevar uzlikt pienākumus personai, kura nav procesa dalībnieks, bet LR Uzņēmumu reģistrs šajā lietā nav bijis procesa dalībnieks.

Tiesa norādījusi uz Biedrību un nodibinājumu likuma 40.pantu, kurā noteikts, ka tiesa, pamatojoties uz biedrības biedra, valdes locekļa, revidenta (arī citas institūcijas, ja tas noteikts statūtos) pieteikumu, var atzīt biedru sapulces lēmumu par spēkā neesošu, ja šāds lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar likumu vai statūtiem vai ir pieļauti būtiski pārkāpumi sapulces sasaukšanā vai lēmuma pieņemšanā. Prasību var celt triju mēnešu laikā no dienas, kad attiecīgā persona uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par biedru sapulces lēmumu, bet ne vēlāk par gadu no lēmuma pieņemšanas

dienas.

Līdz ar to tiesa secinājusi, ka pirmā apstrīdētā sapulce notika 17.03.2012., bet prasība celta tiesā 4.07.2012., un konstatējusi ka prasība iesniegta ar termiņa nokavējumu, jo prasītājiem jau 2012.gada 17.martā bija zināms par sapulci, sasaukšanas kārtību un pieņemtajiem lēmumiem.

Par šo tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesnieguši prasītāji /persona E/, /persona F/, /persona G/, /persona H/, /persona I/, /persona J/, /persona K/, norādot, ka prasību uztur tikai daļēji – par Biedrības sapulču lēmumu Nr.1, Nr.2, Nr.3., Nr.4 un Nr.14. atzīšanu par spēkā neesošiem, kā arī par pienākuma uzlikšanu LR Uzņēmumu reģistram dzēst attiecīgos biedru sarakstus, tomēr spriedumu pārsūdz pilnā apmērā.

Prasītāji uzskata, ka tiesa izskatot lietu pēc būtības nav izskatījusi prasībā izteiktos prasības konkrētos pamatojumus, argumentus, 04.06.2014. tiesas sēdē iesniegto iesniegumu par rakstveida pierādījumu apstrīdēšanu Civilprocesa likuma 178.panta kārtībā. Tiesa spriedumā dažādus secinājumus izdarījusi balstoties uz pierādījumiem, kuri tieši neattiecas uz strīdus priekšmetu.

Tā prasītāji apstrīd tiesas secinājumu par biedru statusu, norādot, ka lietā nepastāv strīds, ka atbildētāji dažus gadus piedalījušies Biedrības kolektīvā un medībās kā viesmednieki, tomēr tas nevar būt par pamatu uzskatīt atbildētājus par Biedrības biedriem. Tiesa nav ņēmusi vērā Sporta šaušanas un mednieku kluba "Rinda" 2001.gada 29.novembrī Uzņēmumu reģistrā reģistrēto Statūtu 12.punktu, kurā paredzēts, ka jaunos biedrus uzņem Kluba kopsapulce, savukārt 2005.gada 12.decembrī Uzņēmumu reģistrā apstiprināto biedrības Statūtu 4.2. un 4.3.punkti paredz, ka lēmumus par biedru uzņemšanu pieņem kopsapulce, pamatojoties uz pretendenta rakstisku iesniegumu.

Apelācijas sūdzībā prasītāji norāda, ka lietā nav pierādījumu tam, ka atbildētāji iesniedza Biedrības valdei rakstisku iesniegumu par uzņemšanu Biedrībā un, ka lēmums par uzņemšanu ticis pieņemts kārtējā vai ārkārtēja kopsapulcē, kura būtu sasaukta atbilstoši Biedrības statūtiem. Tiesai bija pienākums izvērtēt vai vispār bija šādi Biedrības kopsapulces lēmumi, jo tikai tie pamato Biedrības biedru statusa iegūšanu un iekļaušanu Biedrību reģistrā.

Prasītāji uzskata, ka neobjektīvs ir tiesas secinājums, ka nav pamata apšaubīt 24.12.2005. un 24.12.2006. reģistrus un norāda, ka starp pusēm nepastāv strīds, ka Biedru reģistru nevar uzskatīt par tiešu pierādījumu par biedru uzņemšanu Biedrībā atbilstoši statūtu noteikumiem. Bez tam, norāda, ka prasītāji /persona I/, /persona H/ un /persona F/ Civilprocesa likuma 178.panta kārtībā apstrīdēja rakstveida pierādījumus – dažādus Biedrību reģistrus. Prasītāji uzskata, ka tiesa ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 178.panta piektās daļas prasības, jo nesalīdzināja šo pierādījumu ar citiem lietā esošiem pierādījumiem un neizlēma par tā izmantošanas pieļaujamību.

Prasītāji uzskata, ka tiesai bija pamats apšaubīt spriedumā minētos Biedru reģistrus un vērtēt tos kopsakarībā ar citiem lietā esošiem pierādījumiem, to skaitā, liecinieku liecībām, kā arī 23.05.2014. lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu norādītajām ziņām un secinājumiem.

Prasītāji apelācijas sūdzībā norāda, ka lietā nav strīds, ka atbildētāji, tai skaitā /persona P/ dažus gadus piedalījušies Biedrības kolektīvajās un individuālajās medībās, tomēr uzskata, ka piedalīšanās medībās nerada pamatu uzskatīt, ka mednieki ir Biedrības biedri. Kļūdains ir tiesas spriedumā norādītais, ka /persona P/ vadīja Biedrības medības, jo dokumenti uz kuriem tiesa atsaukusies ir par individuālajām /persona P/ medībām, nevis kolektīvajām medībām.

Spriedumā tiesa minējusi Biedru sarakstu, datētu ar 28.01.2014.(1.sējuma 70.lpp), taču prasītāji norāda, ka minētais nav biedru saraksts, bet mednieku saraksts, kuri samaksājuši Biedrībai naudu par medībām. Uzskata, ka attiecībā uz /persona P/ jāņem vērā liecinieka /persona AE/ un citu liecinieku liecības.

Prasītāji tiesas secinājumu, ka nav pamatots prasītāju mēģinājums pierādīt atbildētāju biedra statusa neesamību arī ar kases dokumentiem, uzskata par neatbilstošu prasības pieteikuma argumentiem un prasītāju paskaidrojumiem, jo ar kases dokumentiem prasītāji pierāda to, kādas personas maksāja naudu Biedrībai, īpaši, kādi konkrēti biedri to darīja, jo Biedrības statūti paredz, ka kopsapulcē biedru balss ir tikai tiem biedriem, kuri samaksājuši visu biedru naudu. Šo argumentu tiesa nav izvērtējusi.

Prasītāji uzskata, ka ir pierādījuši, ka 17.03.2012. kopsapulces sasaukšana un lēmuma pieņemšana neatbilst Biedrību un nodibinājuma likuma prasībām un statūtu noteikumiem.

Lietā nav strīda, ka personas, kuras iniciēja kopsapulces sasaukšanu 17.03.2012. nelūdza Biedrības valdi sasaukt kopsapulci. Savukārt no Uzņēmumu reģistra Biedrības reģistra datiem redzams, ka ieraksts par iepriekšējās valdes atcelšanu ir izdarīts 2012.gada aprīlī. Biedrību un nodibinājumu likuma 36.pants paredz, ka Biedrības biedri nevar pastāvīgi sasaukt biedru sapulci, bez iepriekš rakstiska pieprasījuma valdei.

Tiesa nepamatoti secinājusi, ka pareiza bija iniciatīva bez valdes sasaukt biedru kopsapulci, jo valdei pilnvaru termiņš atbilstoši statūtiem beidzies jau 2008.gada decembrī.

Tāpat apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka nav objektīvs tiesas secinājums, ka prasītājiem jau 17.03.2012. bija zināms par sapulces sasaukšanas kārtību un pieņemtajiem lēmumiem, kā arī, ka tiesa nevar uzlikt par pienākumu Uzņēmumu reģistram veikt attiecīgu ierakstu anulēšanu.

Bez tam apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka spriedumā norādīts, ka 2014.gada 6.februārī /persona AF/ sniedzi liecību, taču TIS datubāzē nav pievienots tāds tiesas sēdes protokols.

Apelācijas sūdzībā lūgts apmierināt prasību pilnā apmērā.

Tiesas sēdē prasītāju /persona E/, /persona F/, /persona J/, /persona G/, pārstāvis zvērināts advokāts O.Ozoliņš un prasītāju /persona K/, /persona I/ un /persona H/, pārstāvis zvērināts advokāts A.Gļaņenko prasību apelācijas sūdzībā norādītajā apjomā uz prasībā un apelācijas sūdzībā minētajiem pamatiem, lūdza prasību apmierināt.

Atbildētāju/persona L/, /persona M/, /persona N/, /persona O/, /persona P/, /persona S/, /persona T/, /persona U/, /persona V/, /persona Z/ pārstāvis zvērināts advokāts Ē.Cars un mednieku biedrības "Rinda" (turpmāk tekstā – Biedrība) pārstāve zvērināta advokāte G.Kreice prasību pēc būtības neatzina, lūdza to noraidīt. Apelācijas sūdzību uzskatīja par nepamatotu.

Atbildētājs/persona R/ tiesas sēdē neieradās. Par tiesas sēdi informēts atbilstoši Civilprocesa likuma prasībām.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi pierādījumus, noklausījusies pušu paskaidrojumus, tiesas kolēģija uzskata, ka prasība ir nepamatota un noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās. Savukārt Civilprocesa likuma 430.panta trešajā daļā paredzēts, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Pie apstākļiem, kad prasība tiek uzturēta daļēji, taču spriedums pārsūdzēts pilnā apmērā, kā arī biedru statusa tiesiskuma analīze faktiski ietekmē 2012.gada 17.marta sapulces sasaukšanas un pieņemto lēmumu tiesiskuma pamatā, izvērtējama pirmās instances tiesas sprieduma argumentācija prasības noraidīšanai kopumā.

Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi ir konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un devusi tiem pareizu juridisku novērtējumu, kā arī objektīvi un vispusīgi novērtējusi pierādījumus, līdz ar ko ir pamats atzīt, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tad atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai un neatkārto spriedumā minētos argumentus.

Tiesas kolēģija ņem vērā Biedrību un nodibinājumu likuma (šeit un turpmāk tekstā redakcijā, kas bija spēkā attiecīgās tiesiskās attiecības rašanās, grozīšanās un izbeigšanās brīdī) 2.pantu, biedrība ir brīvprātīga personu apvienība, kas nodibināta, lai sasniegtu statūtos noteikto mērķi, kam nav peļņas gūšanas raksturs.

Biedrību un nodibinājumu likuma 40.panta pirmā daļa paredz, ka tiesa, pamatojoties uz biedrības biedra, valdes locekļa, revidenta (arī citas institūcijas, ja tas noteikts statūtos) pieteikumu, var atzīt biedru sapulces lēmumu par spēkā neesošu, ja šāds lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar likumu vai statūtiem vai arī pieļauti būtiski pārkāpumi sapulces sasaukšanā vai lēmuma pieņemšanā. Prasību var celt triju mēnešu laikā no dienas, kad attiecīgā persona uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par biedru sapulces lēmumu, bet ne vēlāk par gadu no lēmuma pieņemšanas dienas.

Apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka pirmās instances tiesa nepamatoti atzinusi, ka ir nokavēts prasības celšanas termiņš par 2012.gada 17.marta sapulci, jo prasītāji uzskata, ka par sapulces sasaukšanu bijis informēts tikai un vienīgi /persona E/, bet pārējie prasītāji nebija informēti, līdz ar ko prasītāji par pieņemtajiem lēmumiem šajā sapulcē uzzināja ne agrāk kā pēc 2012.gada 4.aprīļa, atzīstams par nepamatotu, jo lietā ir pierādījumi, kas apstiprina pirmās instances tiesas secinājumu pamatotību.

Tiesas kolēģija ņem vērā, ka lietas izskatīšanas gaitā tika noskaidrots, ka par minētajā sapulcē pieņemtajiem lēmumiem prasītāji uzzināja vēlāk kā 2012.gada 17.martā, taču ne pēc 2012.gada 4.aprīļa, "no mutes mutē", kā viņi paskaidro, jo ar rakstveida pierādījumiem lietā – paziņojumiem par biedru ārkārtas sapulces sasaukšanu 2012.gada 7.aprīlī (4.sējums, lietas 119.-122.lapa) redzams, ka šie paziņojumi satur informāciju par 2012.gada 17.marta sapulcē pieņemtajiem lēmumiem. No reģistrēto pasta sūtījumu saraksta redzamas personas, kurām 2012.gada 23.martā šie paziņojumi nosūtīti (4.sējums, lietas 121.lapa).

Minētie apstākļi atzīstami par pietiekamiem, lai atzītu, ka prasība celta, neievērojot Biedrību un nodibinājumu likuma 40.panta pirmajā daļā noteikto termiņu uz tā pamata, ka nav pierādīts fakts, ka prasītāji par šajā sapulcē pieņemtajiem lēmumiem uzzinājuši pēc 2012.gada 4.aprīļa, taču tā kā pirmās instances tiesa arī pēc būtības izvērtējusi 2012.gada 17.marta ārkārtas sapulces Nr.1 sasaukšanas un norises tiesiskumu, tad tiesas kolēģija atzīst, ka prasība šajā daļā noraidāma kā nepamatota arī pēc būtības uz pirmās instances tiesas un šajā spriedumā norādīto argumentu pamata.

Tiesas kolēģijas ieskatā, prasītāji nav pilnībā izpratuši Biedrību un nodibinājumu likuma 40.panta pirmajā daļa paredzēto, proti, ka tiesa var atzīt biedru sapulces lēmumu par spēkā neesošu, ja tā konstatē, ka šāds lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar likumu vai statūtiem vai arī pieļauti būtiski pārkāpumi sapulces sasaukšanā vai lēmuma pieņemšanā.

Pamatoti atbildētāji norādījuši arī uz judikatūrā paustajām atziņām šajā sakarā, proti, uz Latvijas Republikas Augstākās Civillietu departamenta 2014.gada 14.februāra spriedumu SKC-1622/2014, kur Latvijas Republikas Augstākās Civillietu departaments, interpretējot Komerclikuma 217.panta pirmās daļas normu, kur noteikts, ka tiesa, pamatojoties uz dalībnieka, valdes, padomes vai atsevišķa valdes vai padomes locekļa prasību, var atzīt dalībnieku lēmumu par spēkā neesošu, ja šāds lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar likumu vai statūtiem vai pieļauti būtiski pārkāpumi sapulces sasaukšanā vai lēmuma pieņemšanā, norādījis, ka tiesību teorijā atzīts, ka katra pilnīga tiesību norma sastāv no tiesiskā sastāva un tiesiskajām sekām. Tiesību normas sastāvdaļas savstarpēji saista vārdi „vajadzēt" vai „varēt". Ja tiesiskā sastāva gadījumā tiesisko seku iestāšanās ir obligāta, tad tā ir imperatīva tiesību norma, tāpēc tiesību piemērotājam nav nekādu iespēju izvairīties no tiesisko seku iestāšanās. Ja tiesību normas piemērotājs var

izvēlēties, izmantot iestājušās tiesiskās sekas vai nē, tad tā ir dispozitīva tiesību norma (*sal. J.Neimanis. Ievads tiesībās, Rīga, 2004,autora izdevums, 46., 52. lpp.).* Komerclikuma 217.panta pirmā daļa atbilst dispozitīvas tiesību normas pazīmēm un šīs normas jēga un mērķis - pamatoti un saprātīgi aizsargāt aizskartās tiesības un tiesiskās intereses. Minētais nozīmē, ka, konstatējot Komerclikuma 217.panta pirmajā daļā noteikto tiesisko sastāvu, tiesai nav pienākums dalībnieku sapulces lēmumu katrā ziņā atzīt par spēkā neesošu, bet tā normā paredzētās tiesiskās sekas var piemērot vai nepiemērot. Tātad, pat konstatējot, ka pieļauti pārkāpumi sapulces sasaukšanā, tiesai ir dota iespēja neatzīt dalībnieku sapulces pieņemtos lēmumus par spēkā neesošiem. Līdz ar to tiesai jāmotivē, kādēļ minētā tiesību norma attiecināma, vai arī nav attiecināma uz tās konstatētajiem lietas faktiskajiem apstākļiem. Lai piemērotu Komerclikuma 217.panta pirmajā daļā paredzētās sekas, tiesai jāizvērtē konkrētās lietas apstākļus to kopumā un savs viedoklis jāargumentē, lai būtu saprotams, kāpēc tiesa izvēlējusies atzīt vai neatzīt par spēkā neesošiem dalībnieku sapulces lēmumus.

Tiesas kolēģija atzīst, ka Latvijas Republikas Augstākās Civillietu departamenta 2014.gada 14.februāra SKC-1622/2014 spriedumā sniegtā Komerclikuma normas interpretācija pieļaujama konkrētajā strīdā, jo tāpat kā Komerclikuma 217.panta pirmā daļa, arī Biedrību un nodibinājumu likuma 40.panta pirmā daļa atbilst dispozitīvas tiesību normas pazīmēm un šīs normas jēga un mērķis - pamatoti un saprātīgi aizsargāt aizskartās tiesības un tiesiskās intereses.

Līdz ar to, lai apmierinātu prasību, tiesai bez tā, ka, gadījumā, ja apstrīdētais lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar likumu vai statūtiem, vai arī ir konstatēti pārkāpumi sapulces sasaukšanā vai lēmuma pieņemšanā, jākonstatē, ka tie ir bijuši būtiski.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā paredzēts katras puses pienākums pierādīt faktus, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesas kolēģija atzīst, ka, izskatot lietu ne pirmās, ne apelācijas instances tiesā, nav konstatēti tādi būtiski pārkāpumi apstrīdēto sapulču sasaukšanā vai lēmumu pieņemšanā, lai tiesa tos atzītu par spēkā neesošiem.

Biedrību un nodibinājuma likuma 28.-32.pantā regulēts minimālais biedru skaits biedrībā, biedru reģistrā iekļaujamās ziņas, biedru uzņemšanas, izslēgšanas kārtība, izstāšanās kārtība.

Attiecībā uz apelācijas sūdzību daļā par atbildētāju biedru statusa tiesiskumu, tiesas kolēģija ir pievienojusies pirmās instances tiesas spriedumam, kurā sadaļā par biedru statusu, pirmās instances tiesa ir vispusīgi analizējusi pirmās instances tiesā uzklausīto liecinieku liecības kopsakarībā ar tiesas rīcībā esošajiem rakstveida pierādījumiem, savukārt apelācijas sūdzībā nav norādīti pamatoti iebildumi, uz kuru pamata pierādījumi būtu jāvērtē citādi nekā tos vērtējusi pirmās instances tiesa. Apelācijas sūdzības iesniedzēji vien nepiekrīt tiesas vērtējumam.

Pretēji apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem, pirmās instances tiesa vispusīgi ir pārbaudījusi katra prasītāju norādītā biedra statusa tiesiskumu, apstrīdēto sapulču sasaukšanas un norises kārtību, kā arī objektīvi vērtētas liecinieku liecības, par sapulču norises kārtību, jaunu biedru uzņemšanu, biedru naudas samaksas kārtību, nodibinot faktus, kā vairāku gadu garumā ir tikusi veikta Biedrības vadīšana un pārstāvība.

Faktiski, prasītāju pārstāvji neapstrīdēja, ka 2005.gada nogalē ievēlētā valde savus pienākumus nav veikusi atbilstoši likumu prasībām.

Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā ir noteikts, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2005.gada 12.decembrī Biedrību un nodibinājumu reģistrā reģistrēto Sporta šaušanas un mednieku biedrības "Rinda" statūtu 7.2.punktā ir noteikts, ka valde sastāv no trīs valdes locekļiem, kurus ievēl kopsapulce uz trim gadiem (1.sējums, lietas 26.lapa).

Kā būtisks apstāklis, kas nodibināts lietā, un, ko neapstrīdēja arī prasītāju pārstāvji, ir tas, ka lietā ir nodibināts un strīds par to nepastāv, ka Biedrības valdes locekļu /persona AD/, /persona E/ un /persona G/ pilnvaru termiņš beidzies 2008.gada 12.decembrī (2.sējums, lietas 11.lapa), 1.sējums, lietas 74.lapa).

Biedrību nodibinājumu likuma 42.un 43.pants paredz, ka valde vada un pārstāv biedrību, tā pārvalda biedrības mantu un rīkojas ar tās līdzekļiem, organizē grāmatvedības uzskaiti un veic citus pienākumus.

Līdz ar to par pamatotiem atzīstami atbildētāju iebildumi, ka vairākus gadus Biedrībā valda nekārtības, tā faktiski ir bez vadības, Biedrības finanšu plūsma netiek kontrolēta, nav izsekojama samaksātās biedru naudas plūsma. Minētie un citi argumenti, tad arī bija par pamatu situācijai, kad, 2012.gada 17.februārī, saņemot atbildi no LR UR par to, ka faktiski kopš 2008.gada 12.decembra Biedrība ir bez valdes ar visām no tā izrietošajām sekām.

Biedrību un nodibinājumu likuma 36.panta pirmajā daļā noteikts, ka valde sasauc biedru sapulci saskaņā ar likumā vai statūtos noteikto kārtību, likumā vai statūtos noteiktajos gadījumos vai tad, ja biedru sapulces sasaukšana nepieciešama biedru interesēs, savukārt, atbilstoši otrajā un trešajā daļā noteiktajam, ja valde nesasauc biedru sapulci, ja to rakstveidā, norādot sasaukšanas iemeslu, prasa ne mazāk kā viena desmitdaļa biedru un ja statūtos nav noteikts mazāks biedru skaits, biedri, kuri prasa sapulces sasaukšanu, var patstāvīgi sasaukt biedru sapulci, ievērojot noteikto sapulces sasaukšanas kārtību.

Lietā nav strīda, ka personas, kuras iniciēja kopsapulces sasaukšanu 17.03.2012. nelūdza Biedrības valdi sasaukt kopsapulci, uz to norādīts arī apelācijas sūdzībā, taču tiesas kolēģija atzīst, ka minētais arguments nav pietiekams, lai atzītu par spēkā neesošu 2012.gada 17.marta sapulces N.1 lēmumus, jo, kā nodibināts lietas izskatīšanas gaitā, tad kopš 2008.gada 12.decembra Biedrībā nav valdes.

Turklāt, kā izriet no pašu prasītāju paskaidrojumiem, kā arī lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, proti, no zvērinātas tiesu izpildītājas I.Božes 2012.gada 19.martā sastādītā akta Nr.69 par fakta konstatēšanu par biedrības "Sporta šaušanas un mednieku biedrības "Rinda"" biedru ārkārtas sapulces gaitu 2012.gada 17.martā (2.sējums, lietas 17.-19.lapa), no kurta izriet, ka sapulces telpā bija ieradušies, taču to atstājuši /persona E/, /persona H/, /persona AM/, /persona AD/, /persona G/, kurš ir reģistrējies sarakstā. Tāpat, pašu prasītāju sastādītajā aktā (2.sējums, lietas 20.lapa) prasītāji apstiprinājuši,

ka viņi pieņēmuši lēmumu atstāt strīdus sapulces telpu.

Pie šādiem apstākļiem, pretēji prasītāju apgalvojumiem, ir nodibināts, ka Biedrības biedriem, t.sk. prasītājiem, bija savlaicīgi paziņots par ārkārtas sapulces sasaukšanu, tās norises vietu un laiku. To, ka Biedrības biedriem, t.sk., prasītājiem, bija zināms par sapulci apliecina arī tas, ka Biedrības biedri, izņemot /persona I/, norādītajā laikā ieradās, bet sapulcē piedalīties atteicās. (Attiecībā uz /persona I/ lietas materiālos ir pierādījumi tam, ka viņš dalībai 17.03.2012. sapulcē bija izdevis pilnvaru /persona E/). Pie šādiem apstākļiem pamatoti pirmās instances tiesa secinājusi, ka Biedrības biedriem bija iespēja piedalīties sapulcē un ietekmēt tajā pieņemtos lēmumus, bet prasītāji šīs tiesības izmantot nevēlējās un sapulces norises vietu atstāja.

Līdz ar to prasītāju norādītais pārkāpums par formu, kādā biedri tikuši informēti par sapulci, atzīstams par formālu un faktiskajai situācijai atbilstošu.

Turklāt, tiesa ņem vērā jau pieminētajā Latvijas Republikas Augstākās Civillietu departamenta 2014.gada 14.februāra spriedumā lietā SKC-1622/2014 attiecībā uz sapulces sasaukšanas procedūrā pieļauto pārkāpumu, izdarīto atsauci, ka „Satversmes tiesa ir atzinusi, ka ne jebkurš procesuāls pārkāpums ir pietiekams pamats lēmuma atcelšanai, pārkāpumam ir jābūt tādam, kas ļautu uzskatīt, ka gadījumā, ja procedūra būtu ievērota, lēmums būtu citāds *(sk. Satversmes tiesas 1998.gada 13.jūlija spriedumu lietā Nr.03-04)*. Tātad procesuāla rakstura kļūdas un to ietekme uz gala lēmuma tiesiskumu ir vērtējamas saprātīgi" (*Senāta 2010.gada 18.marta spriedums lietā SKA-69).*

No 17.03.2012. gada protokola redzams, ka tajā piedalījusies vairāk kā puse no Biedrības biedriem, līdz ar ko sapulce bija lemttiesīga, atbilstoši Biedrību un nodibinājumu likuma 37.pantam , t.sk, tiesīga ievēlēt valdi, ko tā arī izdarīja.

Attiecībā uz apelātoru argumentu, ka pirmās instances tiesa, izskatot lietu pēc būtības, nav izskatījusi prasībā izteiktos prasības konkrētos pamatojumus, argumentus, 04.06.2014. tiesas sēdē iesniegto iesniegumu par rakstveida pierādījumu apstrīdēšanu Civilprocesa likuma 178.panta kārtībā. Tiesa spriedumā dažādus secinājumus izdarījusi balstoties uz pierādījumiem, kuri tieši neattiecas uz strīdus priekšmetu.

No lietas materiāliem (5.sējums, lietas 50.,51.lapa) redzams, 2014.gada 4.jūnijā, daļa prasītāju iesnieguši tiesai Iesniegumu par rakstveida pierādījumu apstrīdēšanu CPL 178.panta kārtībā, kurā norādīts, ka 2003.gada 6.jūnija mednieku biedrības "Rinda" priekšsēdētāja un medību vadītāja /persona E/ parakstītie raksturojumi (3.sējums, lietas 371.,372.lapa) satur nepatiesu informāciju par /persona L/ un /persona M/, kā arī, ka vairāki dokumenti, kas sastādīti pēc 2012.gada 17.marta satur nepatiesu informāciju.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 178.pantu, lietas dalībnieki var apstrīdēt rakstveida pierādījumu patiesīgumu. Pret rakstveida pierādījuma patiesīgumu nevar iebilst persona, kas to pati parakstījusi. Šī persona var apstrīdēt šo pierādījumu, ceļot atsevišķu prasību, ja paraksts dots vardarbības, draudu vai viltus ietekmē.[..] Apstrīdētā rakstveida pierādījuma iesniedzējam jādod tajā pašā tiesas sēdē paskaidrojumi par to, vai viņš vēlas izmantot šo rakstveida pierādījumu vai arī lūdz to izslēgt no pierādījumiem. Ja lietas dalībnieks vēlas izmantot apstrīdēto pierādījumu, tiesa, salīdzinājusi šo pierādījumu ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, lemj par tā izmantošanas pieļaujamību.

Prasītāji arī norādījuši, ka par minētajiem faktiem atteikts uzsākt kriminālprocesu.

Kā redzams no policijā iesniegtajiem raksturojumiem, tad tos parakstījis 2003.gada 6.jūnijā mednieku biedrības "Rinda" priekšsēdētāja un medību vadītāja /persona E/, kas, kā puses vienojās tiesās sēdē ir /persona E/, turklāt atbildētāju pārstāvis paskaidroja, ka viņš nevar atbildētā par šo dokumentu saturu, jo atbildētāji nav to sastādījuši. Bez tam tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, uz šo divu rakstveida pierādījumu pamata, nav pamatojusi savus secinājumus par /persona L/ un /persona M/ statusu biedrībā. Savukārt attiecībā uz dokumentiem, kuri sastādīti pēc 2012.gada 17.marta, tiesas kolēģija atzīst, ka šo dokumentu statuss tiešā mērā ir atkarīgs no izskatāmā strīda priekšmeta.

Apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka pirmās instances tiesa pievienojusi lietai rakstveida pierādījumus, pārkāpjot Civilprocesa likumā noteikto kārtību, proti, ar rezolūciju, bez apspriešanas tiesas sēžu zālē, atzīst, ka minētais arguments nevar ietekmēt izskatāmās lietas iznākumu, jo no prasītāju apelācijas sūdzības un sniegtajiem paskaidrojumiem, neapšaubāmi izriet, ka ar šo pierādījumu prasītāji ir iepazinušies savlaicīgi un viņiem bija iespējas paust savu viedokli par to.

Arī attiecībā uz pārējiem apstrīdētajiem lēmumiem – Nr.2, Nr.3., Nr.4 un Nr. 14, Tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata to atzīšanai par spēkā neesošiem, jo faktiski apelācijas sūdzība nesatur argumentus, ko pirmās instances tiesa būtu nepareizi vērtējusi attiecībā uz šajās sapulcēs pieņemtajiem lēmumiem.

Atbilstoši Biedrību un nodibinājumu likuma regulējumam, biedrības augstākā institūcija ir biedru sapulce, kuras kompetencē ir valdes atsaukšana un ievēlēšana, ja šādas tiesības nav piešķirtas citai pārvaldes institūcijai.

Lietā nav nodibināts, ka Biedrībai ir cita institūcija, kas izlemj šos jautājumus.

Biedrību un nodibinājumu likuma 31.panta pirmā daļa nosaka, ka biedru var izslēgt no biedrības, pamatojoties uz valdes vai citas institūcijas lēmumu statūtos noteiktajos gadījumos un kārtībā. Statūtos var noteikt, ka biedru var izslēgt no biedrības, pamatojoties uz biedru sapulces lēmumu.

Šajā spriedumā iepriekš citētā Biedrību un nodibinājumu likuma 2.pantā noteikts, ka biedrība ir brīvprātīga personu apvienība, kas nodibināta, lai sasniegtu statūtos noteikto mērķi, kam nav peļņas gūšanas rakstura.

No minētā secināms, ka tikai un vienīgi biedrības kompetencē ir izlemt jautājumu par to, kura persona var kļūt par tās biedru un kura nav tiesīga būt par šīs biedrības biedru.

Likumdevējs, paredzot biedram tiesības apstrīdēt tiesā biedrības institūcijas lēmumus (tanī skaitā par izslēgšanu no biedrības), noteicis tiesas kompetenci, jo Biedrību un nodibinājumu likuma 40.panta pirmajā daļa paredz, ka biedrības institūcijas lēmumu tiesa var atzīt par spēkā neesošu, ja šāds

lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar likumu vai statūtiem vai ir pieļauti būtiski pārkāpumi sapulces sasaukšanā vai lēmuma pieņemšanā. Tulkojot šo normu pēc tās satura un jēgas, tiesas kolēģija konstatē, ka tiesa ir tiesīga vērtēt tikai un vienīgi apstrīdētā lēmuma pieņemšanas procesa atbilstību likumam un statūtiem, tiesa nav tiesīga izlemt jautājumu par to, kurai personai ir vai nav tiesības būt par kādas biedrības biedru.

Līdz ar to, arī attiecībā uz pārējo apstrīdēto sapulču sasaukšanas kārtību, pieņemto lēmumu tiesiskumu, tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā nav minēti argumenti, kas būtu par pamatu taisīt pretēju spriedumu lietā, jo pirmās instances tiesas spriedumā ir vispusīgi analizēti faktiskie lietas apstākļi, nodibināts, kuri biedri, kādā kārtībā tikuši aicināti uz minētajām sapulcēm, kā informēti par tajās pieņemtajiem lēmumiem, prasītāji nav norādījuši argumentus, kādēļ viņu ieskatā minētajās sapulcēs pieņemti lēmumi par valdes ievēlēšanu un biedru izslēgšanu un jaunu uzņemšanu, būtu atzīstami par pretlikumīgiem.

Savukārt, attiecībā uz prasību daļā par pienākuma uzlikšanu LR Uzņēmumu reģistram Biedrību un nodibinājumu reģistrā attiecībā uz Mednieku biedrību "RINDA" veikt ierakstu ar kuru anulēt 03.04.2012., 31.05.2012., 11.06.2012. ierakstus par valdes /persona L/, /persona M/ un /persona N/ sastāvā iecelšanu, tiesas kolēģija par pamatotu atzīst pirmās instances tiesa norādi, ka tiesas spriedums nevar uzlikt pienākumus personai, kura nav lietas dalībnieks.

Tiesas kolēģijas ieskatā, prasītāji nepareizi izprot Biedrību un nodibinājumu likuma 17.panta pirmajā daļā norādīto, ka ieraksts reģistrā tiek izdarīts uz pieteikuma vai tiesas nolēmuma pamata.

Minētā norma paredz, ka viens no pamatiem izdarīt ierakstus reģistrā ir tiesas nolēmums, proti, konkrētajā gadījumā, ja tiesa būtu prasību apmierinājusi, tiesas spriedums būtu pamats izdarīt attiecīgus ierakstus reģistrā.

Ņemot vērā visu augstāk minēto, tiesas kolēģija atzīst prasību par 17.03.2012.g. biedrības „RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.1; 07.04.2012.g. biedrības „RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.2; 02.05.2012.g. biedrības „RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.3; 10.05.2012.g. biedrības „RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.4; un 11.06.2012.g.biedrības "RINDA" biedru ārkārtas sapulces protokolu Nr.14, kā arī par pienākuma uzlikšanu LR Uzņēmumu reģistram Biedrību un nodibinājumu reģistrā attiecībā uz Mednieku biedrību "RINDA" veikt ierakstu ar kuru anulēt 03.04.2012., 31.05.2012., 11.06.2012. ierakstus par valdes /persona L/, /persona M/ un /persona N/ sastāvā iecelšanu, par nepamatotu un noraidāmu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.pantam pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Līdz ar to no katra prasītāja par labu mednieku biedrībai "Rinda" piedzenami izdevumi par ekspertīzi 315, 21 EUR (5.sējums 114.lapa), no katra prasītāja piedzenot 45,03 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1. punktu no prasītājiem atbildētāju labā piedzenami izdevumi advokāta palīdzības samaksai.

Attiecībā par izdevumiem advokāta palīdzības samaksai prasītāju pārstāvis iesniedzis maksājuma uzdevumus no kuriem redzams, ka /persona M/ un /persona L/ apmaksājuši izdevumus par advokāta pakalpojumiem lietā katrs 550,55 EUR apmērā (5.sējums 193., 194.lapa).

Civilprocesa likuma 44.panta trešā daļa paredz, ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no prasītāja par labu atbildētājam, savukārt 44.panta piektā daļa paredz, ka tiesa var noteikt mazāku apmēru atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, kā arī izvērtējot objektīvos, ar lietu saistītos apstākļus, it īpaši – lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, tiesas sēžu skaitu lietas izskatīšanas laikā un tiesu instanci, kurā lieta tiek izskatīta. Tiesa kolēģija atzīst, ka kopā no katra prasītāja par labu atbildētājiem /persona M/ un /persona L/ piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 50 EUR apmērā.

Valsts labā no prasītājiem piedzenami iepriekš nesamaksātie izdevumi par tiesas pavēstu piegādi pirmās un apelācijas instances tiesā, kas kopā sastāda 132, 82 EUR, līdz ar to no katra prasītāja piedzenami 18,97 EUR.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 430., 432., 434.pantiem, tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

noraidīt /persona E/, /persona F/, /persona G/, /persona H/, /persona I/, /persona J/, /persona K/ prasību pret /persona L/, /persona M/, /persona N/, /persona O/, /persona P/, /persona R/, /persona S/, /persona T/, /persona U/, /persona V/, /persona Z/ un mednieku biedrību "Rinda" par biedrības dalībnieku sapulču lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Piedzīt no /persona E/, personas kods /personas kods/, /persona F/, personas kods /personas kods/, /persona G/, personas kods /personas kods/, /persona H/, personas kods /personas kods/, /persona I/, personas kods /personas kods/, /persona J/, personas kods /personas kods/, /persona K/, personas kods /personas kods/, par labu mednieku biedrībai "Rinda", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, samaksātos izdevumus par ekspertīzi 45,03 EUR (četrdesmit pieci *euro* 22 centi) apmērā no katra.

Piedzīt no /persona E/, personas kods /personas kods/, /persona F/, personas kods /personas kods/, /persona G/, personas kods /personas kods/, /persona H/, personas kods /personas kods/, /persona I/, personas kods /personas kods/, /persona J/, personas kods /personas kods/, /persona K/, personas kods /personas kods/, par labu /persona L/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 50 EUR (piecdesmit *euro*) apmērā no katra.

Piedzīt no /persona E/, personas kods /personas kods/, /persona F/, personas kods /personas kods/, /persona G/, personas kods /personas kods/, /persona H/, personas kods /personas kods/, /persona I/, personas kods /personas kods/, /persona J/, personas kods /personas kods/, /persona K/, personas kods /personas kods/, par labu /persona M/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 50 EUR (piecdesmit *euro*) apmērā no katra.

Piedzīt no /persona E/, personas kods /personas kods/, /persona F/, personas kods /personas kods/, /persona G/, personas kods /personas kods/, /persona H/, personas kods /personas kods/, /persona I/, personas kods /personas kods/, /persona J/, personas kods /personas kods/, /persona K/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 18,97 EUR (astoņpadsmit *euro* 97 centi) apmērā no katra.

Noteikt /persona E/, /persona F/, /persona G/, /persona H/, /persona I/, /persona J/, /persona K/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par naudas līdzekļu piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Z.Zaiceva

Tiesnese L.Vēbere

Tiesnese L.Kraule